

چرا غربی‌ها از سفر رئیس‌ی به آفریقا ناراحت هستند؟

برای سالیان سال قاره آفریقا حیاط خلوت برخی کشورهای اروپایی به حساب می‌آمد و تا به امروز این کشورها شرایطی را ایجاد کرده‌اند که کشورهای آفریقایی نتوانند پیشرفت کنند.

آران نیوز: اسپوتنیک - آنهایی که با این قاره آشنایی دارند به خوبی می‌دانند که این قاره از نظر منابع خدادادی بسیار ثروتمند می‌باشد اما به دلیل استعمار بی پایان اروپایی‌ها بسیاری از مردم این قاره امروزه در وضعیت بد اقتصادی زندگی می‌کنند.

به عنوان مثال می‌گوییم، بسیاری شاید سودان را به عنوان کشوری فقیر بشناسند اما طی همین چند هفته اخیر و بعد از درگیری‌های خونین داخلی بسیاری گزارش‌ها درباره منابع معدنی خدادادی موجود در سودان منتشر شد و معلوم شد که جنگ در سودان برای کنترل این منابع می‌باشد.

در واقع سودان یکی از ثروتمندترین کشورهای آفریقا از نظر منابع خدادادی به حساب می‌آید.

این کشور تا همین چند سال پیش یکی از بزرگترین منابع نفت و گاز این قاره را در خود داشت که با حمایت اروپایی‌ها مجبور شد استقلال سودان جنوبی را بپذیرد و بخشی از سودان که مملوء از نفت و گاز است از آن جدا شد.

همچنین امروزه سودان یکی از بزرگترین منابع معدنی طلا و مس و اورانیوم و سنگ آهن و میکا و نقره و تنگستن و روی و... را دارد.

منابعی که اگر برای رشد این کشور بهره برداری گردد می‌تواند موجب آن شود که زندگی مردم این کشور دگرگون گردد اما متأسفانه کشورهای اروپایی شرایطی را فراهم کرده‌اند تا همه منابع سودان به سرقت برود.

همین ماجرا را شما می‌توانید در کشورهای دیگر آفریقایی مشاهده کنید.

کشوری مانند کنیا منابع بزرگی از اورانیوم و سنگ آهک، خاکستر سودا، نمک، گوهرسنگ‌ها، فلئوریت، روی، دیاتومیت، نفت، گاز و... را دارا می‌باشد.

کشوری مانند اوگاندا منابع بزرگ مس، کبالت، نیروی برق آبی، سنگ آهک، نمک، زمین‌های کشاورزی و طلا و... را دارا می‌باشد.

زیمبابوی منابع بزرگ زغال سنگ، طلا، پنبه نسوز، نیکل، پلاتین و الماس و... را دارا می‌باشد.

اگر ما بخواهیم منابع معدنی و خدادادی کشورهای آفریقایی را حساب کنیم می‌بینیم که بی‌نهایت زیاد است.

همه این کشورها یک نکته مشترک دارند.

آن ادامه استعمار اقتصاد این کشورها توسط کشورهای اروپایی.

استعماری که به دلیل وجود ثروت‌های خدادادی موجب آن شده که غارتگران به جان مردمان این کشورها بیافتند.

همان مشکلی که متأسفانه ما ایرانی‌ها هم قرن‌ها است با آن مواجه می‌باشیم و با آن مبارزه می‌کنیم.

واقعیت همه خصومت‌ها و دشمنی‌ها و تحریم‌های کشورهای غربی بر علیه ایران از قدیم‌الایام تا به حال این است که ایران ثروت‌های خدادادی دارد و همه آنها چشم طمع به ثروت ملت ایران دارند.

دشمنی اصلی هم زمانی علنی شد که ایرانی‌ها خواهان آن بودند که ثروتشان مال خودشان باشد، یعنی زمانی که تصمیم گرفتند نفت را ملی کنند و قرارداد ننگین داری با انگلیس را لغو کنند.

اگر با مقامات و دیپلمات‌های کشورهای آفریقایی گپی داشته باشید می‌توانید متوجه شوید چه قدر اینها به تلاش‌های ایران برای مبارزه با استعمار سیاسی و اقتصادی ارج می‌دهند و چه قدر دوست دارند از ایرانی‌ها در این زمینه بیاموزند.

حضور ایران در آفریقا می‌تواند به کشورهای آفریقایی کمک کند تا خودشان روی پای خودشان بایستند و در مقابل استعمار اقتصادی غرب مقاومت کنند.

ایران طی سالهای اخیر موفق شده تجربه‌های خوبی در زمینه مسایل فنی و مهندسی و کشف و استخراج منابع خدادادی و معادن کسب کند و طبیعتاً می‌تواند این تجربه را در اختیار آنها قرار دهد.

همچنین ایران این امکان را دارد که منابع معدنی این کشورها را به مواد قابل استفاده تبدیل کند و کمک کند منابع این کشورها برای ورود به بازارهای جهانی آماده شوند.

از سوی دیگر کشورهای آفریقایی بازارهای بالقوه برای کالای ایرانی به حساب می‌آیند و ایران می‌تواند انواع و اقسام کالاهای خود را وارد بازارهای این کشورها کند.

تقریباً تمام کالاهای ایرانی در آفریقا بازار خوبی دارد و مردم این کشورها به کالای ایرانی علاقه مند هستند.

بعد از ورود ایران به پیمان شانگهای امروزه ورود ایران به آفریقا می‌تواند فضای جدیدی برای اقتصاد ایران بازی کند.

ایران تلاش دارد یک هاب بازرگانی در آفریقا ایجاد کند که از آن طریق کالای خود به بقیه کشورهای آفریقایی را برساند.

ایرانی‌ها می‌توانند به راحتی از بنادر جنوبی خود به کنیا دسترسی داشته باشند.

فقط کافی است که بخش جنوبی جزیره عرب را دور بزنند و نیاز ندارند از باب المندب و دریای سرخ عبور کنند.

با توجه به موقعیت جغرافیایی کشور کنیا و این کشور می‌تواند نقش هاب توزیع کالای ایرانی در آفریقا را داشته باشد.

همچنین ایران با توجه به موقعیت ژئوپولیتیک خود می‌تواند واسطه انتقال کالای کشورهای آسیای میانه و روسیه و چین و کلا اعضای گروه شانگهای به آفریقا باشد.

کشورهای آفریقایی هم منابع معدنی‌ای دارند که مورد نیاز کشورهای عضو گروه شانگهای است و عملاً کشتی‌های تجاری ایران که برای صادرات کالا به آن طرف می‌روند می‌توانند در برگشت معادن استخراج شده کشورهای آفریقایی را به ایران و یا دیگر کشورهای گروه شانگهای منتقل کنند.

به نظر می‌رسد پس از موفقیت ایران در عضویت در پیمان شانگهای ایران در تلاش است تا پازل سیاست اقتصادی خارجی خود را با انعقاد قرارداد هایی با کشورهای آفریقایی تکمیل کند و به این شکل ایران به واسطه انتقال کالا از شرق آسیا و روسیه و آسیای میانه به آفریقا و انتقال کالای آفریقا به سمت کشورهای عضو گروه شانگهای تبدیل گردد.

البته احتمالاً ایران طرح دیگری هم در ذهن داشته باشد و اینکه کشورهای آمریکای جنوبی را نیز به کشورهای عضو شانگهای متصل کند.

در صورت موفقیت ایران در این پروژه می‌توان توقع داشت طی چند سال آینده ایران به هاب تبادلات تجارت کالا از شرق و شمال به غرب و جنوب تبدیل گردد.

در چنین شرایطی بدیهی است که غربی‌ها بسیار ناراحت باشند چون عملاً نه فقط همه تحریم‌های آنها بر علیه ایران با شکست مواجه خواهد شد بلکه همه بازارهایی که تا چند صباح پیش انحصاراً دست آنها بوده از دست آنها خارج خواهد شد.